

ligt, skal falde på søndage, og så vidt muligt samtidig for alle, der er ansat i virksomheden, ikke for landbrug og gartneri.

Hvis § 53, stk. 2, udgår, vil reglen i § 53, stk. 1, 2. pkt., også komme til at omfatte landbrug og gartneri, og adgangen til søndagsarbejde inden for dette område vil herved blive begrænset i et omfang, som ikke var tilsigtet i lovforslaget i dets nuværende form.

Spørgsmål 48:

ad § 53.

- 1) Hvad ligger der i „så vidt muligt“ i stk. 1, 2. pkt?
Er en økonomisk begrundelse tilstrækkelig?
- 2) Er svaret s. 1 fn - s. 2 fo forkert i forhold til lovforslagets bemærkninger?
- 3) Hvordan forholder dispensationsbestemmelsen i § 55 sig til ILO-konventionen?

Svar:

Ad 1. Udtrykket „så vidt muligt“ i § 53, stk. 1, 2. pkt. er taget direkte fra teksten i ILO-konventionerne nr. 14 og nr. 106. Konventionerne angiver ikke nærmere, hvad der skal forstås ved disse ord.

Efter lovforslaget er det først og fremmest parterne på arbejdsmarkedet, der skal nå frem til en rimelig forståelse, men arbejdstilsynet vil i forbindelse med tilsynet med overholdelsen af loven kunne få forelagt spørgsmål om fortolkning af begrebet eller klager fra de beskæftigede om misbrug af begrebet. I betragtning af, at der ved lovforslaget ikke er tilsigtet en radikal ændring af traditioner og sædvane med hensyn til det ugentlige fridøgns beliggenhed, vil arbejdstilsynet ved besvarelsen af sådanne spørgsmål tage udgangspunkt i den praksis, der efter den nuværende lovgivning gælder med hensyn til undtagelser fra forbudet mod søndagsarbejde.

Disse undtagelser vil efter bestemmelserne i lov om almindelig arbejderbeskyttelse § 34, stk. 2 og 3, og § 35, samt de tilsvarende forhold i handels- og kontorloven væsentligt dække undtagelser eller dispensationer, der er begrundet i samfundsmæssige eller tekniske hensyn. Efter den gældende lovgivning vil søndagsarbejde imidlertid også kunne være tilladt i tilfælde, hvor det er

blandede teknisk-økonomiske hensyn, som gør sig gældende, f. eks. ved dispensationer efter almindelig lovs § 34, stk. 3, og § 35, stk. 1, litra c. Endvidere vil rent produktionsmæssige forhold kunne gøre dispensation mulig, f. eks. efter § 35, stk. 1, litra d.

Herudover vil søndagsarbejde i dag kunne tillades efter almindelig lovs § 35, stk. 1, litra e, hvis der foreligger overenskomst. I bemærkningerne til lovforslaget er det også forudsat, at spørgsmålet om beliggenheden af det ugentlige fridøgn tages op i overenskomsterne mellem arbejdsmarkedets parter.

Ad 2. I svaret på spørgsmål 47 er det anført, at § 53, for så vidt angår holddriftsarbejde, vel kan siges at indeholde en vis lempelse, idet der kan arbejdes kontinuerligt i 7 døgn, blot der sikres arbejderen på det enkelte skift et ugentligt fridøgn inden for 7-døgns perioden.

Dette svar er ikke forkert i forhold til lovforslagets bemærkninger, idet det efter lovforslaget vil være muligt — også uden for de stående undtagelser, der er gældende efter den nuværende lovgivning — at etablere 7 døgns drift, uden at der hertil kræves en dispensation.

Herved indeholder lovforslaget en lempelse i forhold til den nuværende lovgivning. På den anden side vil muligheden for at etablere 7 døgns drift være begrænset af reglen i § 53, stk. 1, 2. pkt., om, at fridøgnet, så vidt muligt, skal falde på søndage, og så vidt muligt samtidig for alle. Om den nærmere forståelse af begrebet „så vidt muligt“ henvises til det ovenfor under Ad 1) anførte.

Ad 3. Begge ILO-konventioner indeholder bestemmelser, der giver de kompetente myndigheder adgang til at fastsætte undtagelser eller særlige ordninger for den ugentlige hvileperiode for særlige fag. § 55 er således i overensstemmelse med konventionerne.

Spørgsmål 49:

ad § 57. Det bedes oplyst, hvorvidt den begrænsede arbejdstid kun tænkes at skulle omfatte det nævnte arbejde.

Svar:

Den begrænsede arbejdstid vil normalt kun omfatte selve det arbejde, som i særlig grad bringer sikkerhed og sundhed i fare. Som nævnt i bemærkningerne vil der her